

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

ΔΙΑΣΤΙΧΑ

Ἐν Ν. Ὑόρκη συνέστη σύλλογος κυριῶν ὑπὲρ τῶν ἀνδρικῶν περισκελίδων.

— Σκοπεῖ ὁ σύλλογος ὅπως αἱ γυναῖκες φοροῦν πανταλόνια ἀνδρικά.

— Ἐξεωρήθη τοῦτο ἀναπαυτικώτερον.

— Ἐφευρέθη νέον μηχανήμα δι' οὗ νὰ σφραγίζονται τὰ γραμματόσημα εἰς τὰ ταχυδρομεῖα.

— Θὰ κατορθοῦται νὰ σφραγίζονται 1800 ἐπιστολαὶ κατὰ λεπτόν.

— Ἦτοι 108,000 τὴν ὥραν ! !

— Ὁ ἐφευρέτης εἶνε Νορβηγὸς καὶ λέγεται Κράγκ.

— Ὁ μεγαλύτερος φάρος τοῦ κόσμου εἶνε ὁ ἐσχάτως τοποθετηθεὶς εἰς τὴν λίμνην Γενεύης.

— Ἡ φωταύγεια τοῦ ἰσοδυναμεῖ μὲ 130,000,000 κηρία.

— Εἶνε δρατὲς ἐξ ἀποστάσεως 120 χιλιομέτρων.

— Οἱ ἱατροὶ δλου τοῦ κόσμου εἶνε 228,230.

— Ἐκ τούτων οἱ 162,330 κατοικοῦν εἰς Εὐρώπην.

— Τὸς περισσότερους ἱατροὺς ἔχει ἡ Ἀγγλία.

— Κατόπιν ἡ Γερμανία, ἡ Ρωσσία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία.

— Ἡ διάσημος τοιχογραφία τοῦ Δα-Βίτσι ἡ Παναγία τῶν Χαρίτων εἰς τὸ Μιλᾶνον παρ' ὀλίγον ν' ἀπωλεσθῇ.

— Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις εἶχε προτείνει διαγωνισμὸν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰκόνης.

— Ἀλλ' εἰς μάτην.

— Ἐσχάτως ὁ καθηγητὴς Κοβέγγι προέτεινεν ὅπως ἕκαστον μόριον χρώματος προσκολλᾶται εἰς τὸν τοῖχον.

— Διὰ κολλητικῆς ἀχρόου ὕλης λίαν στερεᾶς.

— Ἡ μέθοδος ἀπεδείχθη πολὺ ἐπιτυχής.

— Ἢμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ τέσσαρα τέκνα ἐντὸς ἔτους μία γυναῖκα :

— Συνέβη εἰς τὴν Ζυρίχην.

— Τὸν Ἰανουάριον 1905 ἔεχε ἡ σύζυγος ἐνὸς ἐργάτου δίδυμα. Καὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔτεκεν ἄλλα δύο δίδυμα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἀφαίρεσις σκωρίας

Ἡ σκωρία τῶν μαχαίρων δύναται ν' ἀφαιρεθῇ δι' ἱραιοῦ (1:10) καθαροῦ ὕδροχλωρικοῦ ὀξέος. Εἰσάγεται εἰς αὐτὰ τὰ μαχαίρια καὶ τὰ τρίβετε μέχρις ἐξαλείψεως τῆς σκωρίας τρίβοντες αὐτὰ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ ψήκτρας ἢ τεμυχίου φανέλλας. Τελειότερα ἔτι εἶνε ἡ ἐπιτυχία ἂν τὸ ἀλείψετε πρὸ τῆς ἐμβαπτίσεως διὰ κόνεως ψευδαργύρου. Ἀφοῦ καθαρισθῶσι, τὰ ἀφίνετε ἐπὶ 24 ὥρας εἰς τὸ ὕδωρ ἐνέχον ὀλίγην ποτῖσαν, ἔπειτα εἰς καθαρὸν ὕδωρ καὶ τέλος τὰ σπογγίζετε καλῶς καὶ τὰ χρησιμοποιεῖτε. Φυλάσσετε αὐτὰ πάντοτε στεγνά καὶ εἰς ξηρὸν μέρος.

Ἡ συμβουλὴ τοῦ ἱατροῦ

Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ ἡ θεραπεία, τὴν ὁποίαν ὁ δόκτωρ Φλερὺ συμβουλεύει ὡς ῥιζικὴν κατὰ τῆς λύπης.

Μὲ τὰς καταπλήλους προφυλάξεις, ὅπως ἀποφύγουμεν τὰς ἀποτόμους μεταβολὰς παρέχετε μουσικὴν εἰς τὰ ἀκουστικά σας νεῦρα καὶ ἐνδυναμώνετε διὰ μαλάξεως τὰ νεῦρα τῶν μυῶν σας. Ὡσαύτως εἰς

τοὺς ὀφθαλμοὺς σας δίδετε ὥραϊα θεάματα καὶ τὰ νεῦρα τοῦ δερματός σας ἐπιτρίψατε διὰ φλανέλλας ἢ σπινθηροῦ στατικοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Οἱ πνεύμονές σας ἀπαιτοῦν ἀέρα καθαρὸν καὶ τὸ αἷμά σας τεχνητὸν ὀρόν, καθὼς καὶ ὁ στόμαχός σας πάλιν κατάλληλον δίδειται ἐνδυναμωτικὴν. Τοιοῦτοτρόπως θ' αὐξήσετε τὴν δύναμίν σας καὶ θὰ ἐλαττώσετε τὴν συνήθη σας μελαγχολίαν.

Ο ΣΥΡΜΟΣ

Τὰ γάντια

Τὸ γάντι εὐρίσκεται εἰς παρακμὴν. Βαθυδὸν ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν εὐνοίαν τοῦ συρμοῦ. Εἰς Παρίσιους θεωρεῖται τὸ γάντι δαῖγμα ἐπαρχιωτισμοῦ. Εἰς τὸ Γαλλικὸν μελόδραμα αἱ ἀριστοκράτιδες πηγαίνουν χωρὶς χειρόκτια, ὅπερ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν θὰ θεωρεῖτο ἐγκλημα.

Ἡ αἰτία τῆς παρακμῆς εἶνε :

α') Διότι ἤρχισε πάλιν ἡ μόδα τῶν δακτυλίων καὶ οἱ ἀδάμαντες καὶ σάπφειροι δὲν συμφέρει νὰ κρύπτονται ὑπὸ τὸ δέρμα τοῦ χειροκτίου.

β') Παραγκωνίζεται μὲ τὸ γάντι τὸ χειροφίλημα, ὅπερ εἶνε δαῖγμα ἄκρας εὐγενείας.

Μέχρις οὗ καταργηθῇ ἐντελῶς τὸ γάντι, ὁ συρμός ἀπαιτεῖ νὰ εἶνε λευκόν, εἴτε τὴν ἡμέραν, εἴτε τὴν νύκτα τὰ φοροῦν, εἴτε οἱ κύριοι εἴτε αἱ κυριαί.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

4. Τίς ἡ διαρκεστέρα εὐτυχία ;

5. Ζωγραφικὴ ἢ γλυπτικὴ ;

6. Διατί βρέχει ;

Ἀπαντήσεις δεκταὶ μέχρι 15 Μαΐου.

Εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ προηγουμένου φύλλου ἐλήγησαν πλείοται ἀπαντήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν τὰς σχετικῶς ἐπιτοχέας.

1. Ἐν ἔργον τέχνης πρέπει νὰ τὸ αἰσθάνεται τις περισσότερον ἢ νὰ τὸ ἐννοῇ ;

Νὰ τὸ αἰσθάνεται διότι ἡ τέχνη κυρίως εἶνε αἰσθησις, ὅπω : ἡ φιλοσοφία εἶνε νόησις. Ὅσον καὶ ἂν ἐννοῇ τις ἓν ἔργον τέχνης, καὶ ἐννοῇ τις καὶ αὐτὰ τὰ μέτρια ἔργα, δὲν δύναται νὰ τοῦ ἀρέσῃ, ἐὰν δὲν αἰσθανθῇ ὅ,τι καὶ ὁ καλλιτέχνης ἡσθάνθη (Ἐγώ).

— Καὶ νὰ τὸ ἐννοῇ καὶ νὰ τὸ αἰσθάνεται. Ἀπαραιτήτα διὰ τὴν τέχνην καὶ τὰ δύο. Ἀλλ' ἂν ἀναποδράστως λείπῃ τὸ ἐν, τότε πρὸ παντὸς πρέπει νὰ τὸ οἰσθάνεται. (Καλλιτέχνης). — Πῶς θὰ αἰσθανθῶ ἐν ἔργον, ἐὰν δὲν τὸ ἐννοήσω ! Ὡστε πρὸ πάντων πρέπει νὰ ἐννοῇ τις πρῶτον ἐνεργεῖ ἢ κατανόησις καὶ κατόπιν ἡ αἰσθησις (Φιλόσοφος). — Οὐδέποτε μοῦ ἤρρεσεν ἔργον τὸ ὅποῖον δὲν κατέβρωσα νὰ ἐννοήσω, ὅπως οὐδέποτε θὰ μοῦ ἀρέσουν τὰ συμβολικὰ ποιήματα, ἀφοῦ δὲν τὰ ἐννοῶ. (Ἀναγνώστης Ε.). — Ὅ,τι δὲν ἐννοοῦν οἱ πολλοί, αὐτὸ θὰ εἰπῇ τέχνην, λέγουν πολλοὶ τεχνοκρίται. Συνεπῶς νὰ τὸ ἐννοῇ τις εἶνε ζήτημα ἀναπτύξεως, ἐνῷ διὰ νὰ τὸ αἰσθάνεται δὲν προϋποτίθεται πνευματικὴ μόρφωσις. Συνεπῶς πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἐννοῇ τις ἐν ἔργον τέχνης. (Ὁ ἄφευκτος). — Τί με ἐνδιαφέρει ἐὰν δὲν τὸ ἐννοῶ ἐν ἔργον, ἐπὶ τῇ καρδίᾳ αἰσθάνεται παλμὸς ἐπὶ τῇ θέᾳ του (Εὐαίσθητος Μαυροταυνός). — Ὅ μὲν τεχνίτης νὰ τὸ αἰσθάνεται, ὁ δὲ παρατηρητὴς νὰ τὸ ἐννοῇ, διὰ νὰ τὸ αἰσθανῇ. (Σταφίς) —

Πρέπει νὰ τὸ αἰσθάνεται τις διότι ὅταν τὸ αἰσθάνεται βεβαίως καὶ τὸ ἐννοεῖ (Ράς).

Αἱ ἄλλαι ἀπαντήσεις εἰς τὰ προσεχῆς φύλλον.

2. Ὁραῖα μάτια ἢ ὠραῖα χεῖλη;

Τὰ ὠραῖα μάτια καὶ βλέπουν καὶ μιλοῦν. ἐνῷ τὰ χεῖλη μόνον ὁμιλοῦν (Ἐγώ).—Τὰ μάτια μιλοῦν καλλιτέρα ἀπὸ τὰ χεῖλη, ὥστε μάτια καὶ πάλι μάτια! (Ὁ γείτων).—Τὰ ὠραῖα μάτια ἐκφράζουν τὰ πάντα, ἐνῷ τὰ χεῖλη εἶνε ἀπατηλὰ (Ράς).—Ἀπὸ τὰ μάτια πλάνεται, πτὰ χεῖλη κατεδαίνει, λέγει τὸ τραγοῦδι. Δοιπὸν τὰ μάτια εἶνε ἡ πηγὴ (Κ. Ν.).—Τὰ ὠραῖα μάτια σφάζουν. Τὰ χεῖλη χασμῶνται. (Ὁ εὐαίσθητος Μαυριτανός).—Ὁ Θεὸς ἔθεσε ψηλὰ τὰ μάτια καὶ χαμηλὰ τὰ χεῖλη. Κάποιοι λόγον βέβαια θὰ εἶχε. (Κάποιοις).

3. Τί εἶνε ὁ κόσμος;

Μία ἀπάτη (Ράς).—Δημιουργημα τέλειον, ἀλλὰ γελοῖον (Σταφίς).—Ὁ κόσμος εἶνε σφαῖρα καὶ γυρίζει (Τί σὲ μέλει);—Εἶνε ἐν σφάλμα τοῦ Ὑψίστου διαπραχθὲν ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς (Ὁ Πολιτικολόγος).—Κόσμος εἶνε ἐλπίδες, ἀπογοητεύσεις, προσδοκίαι, διαψεύσεις, μόθος καὶ ὕπνος, ἀηδία καὶ ματαιότης (Ὁ ἀφηνυκτός).—Ὁ κόσμος εἶνε... στολισμός (Τὸ μαυροπούλι).

ΓΝΩΜΑΙ

Ἡ ἀριθμητικὴ τοῦ ἔρωτος

Ὁ Δουμᾶς υἱὸς λέγει :

Ἐπὶ 10,000 ἀνθρώπων ὑπάρχουν : 7,000 - 8,000 οἱ ὅποιοι ἀγαποῦν τὰς γυναῖκας, 1,999 οἱ ὅποιοι ἀγαποῦν τὴν γυναῖκα, 1 ὁ ὅποιος ἀγαπᾷ μίαν γυναῖκα.

Ἀλήθεια

Ἐνῷ τὸ πετροβολοῦν, τὸ δένδρον μεγαλώνει.

Ἡ δυστυχία τῆς εὐτυχίας εἶνε ὁ κόρος* ἡ εὐτυχία τῆς δυστυχίας εἶνε ἡ ἐλπίς.

*Ὅταν ὁ χαρακτήρ ἀνθρώπου τινὸς εἶνε τοιοῦτος ὥστε νὰ ἐπιτρέπηται αὐτῷ νὰ ἔχη αὐτοπεποιθισιν, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀφεύτως θὰ εὐδοκίμησῃ.

Τί λέγουν οἱ δοφοί

Εἰς ὅλους δίδε τὸ αὐτί, ὃς ὀλίγους τὴν φωνή σου,

Σαῖκόστηρ.

Ποῖον τὸ ἐν τῷ κόσμῳ κρίτιστον; Αἷμα ὑγιές, ἐπιθυμία ἀποσκληρυνθεῖσαι καὶ νεῦρα ἰσχυρά.

*Αουερμπας

ΜΕΙΛΙΑΜΑΤΑ

*Ὁ κ. Π. εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς κυρίας Ν. ἣν εὕρισκε συνομιλοῦσαν θερμῶς μετὰ νεαροῦ κομψευομένου, ἵνα μὴ τὴν διακίψῃ δὲ ὀπισθοχωρεῖ ἐν τάχει.

— Εἰσέλθετε, εἰσέλθετε, ἐφώνησεν ἡ κυρία.

— Α! ὄχι, κυρία μου, ἀναφωνεῖ μετ' εἰρωνείας ὁ κύριος Π., σὰς ἀφήνω κυρίαν τοῦ... παιδίου.

*Μαθητὴς (ἀποχαιρετῶν τὸν πατέρα του, ἀναχωροῦντα διὰ τοῦ Σιδηροδρόμου) : Ὁ Θεὸς μαζί σου, μπαμπά! Ὁ μπαμπᾶς (θυμωμένος) : Βλάκα! νομίζεις λοιπὸν ὅτι ὁ Θεὸς ταξιδεύει με τρίτην θέσιν;

*Ἀκρον ἄκρον εἰρωνείας.

Νὰ εἶσαι τυφλὸς καὶ νὰ σοῦ παρουσιάξουν συναλλαγματικὴν, πληρωτέαν ἐπὶ τῇ ὕψει....

Ἀκροτελεύτιον

*Ἰ δ ι ὁ τ ρ ο π ο ς. Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔχει τὸ θάρρος νὰ λέγῃ ἐκεῖν, τὰ ὅποια οἱ ἄλλοι...σκέπτονται.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΗΜΗΝΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ἸΑ σύντομος ἀλλὰ πικρὰ εἰδησις, ἡ τοῦ θανάτου τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου, ἐνέπληψε ὀδύνης καὶ καταπλήξεως τοὺς παρ' ἡμῖν φιλολογικοὺς κύκλους. Ἡ συμπαθὴς διηγηματογράφος, ἡ ὁποία μετ' ἡν ἀφελῆ καὶ ἀπερίττον, ἀλλὰ ψυχολογικὴν γραφίδα τῆς

ἐπλούτισε τὴν Ἑλλ. διηγηματογραφίαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ ὀλίγους ἴσως, ἀλλ' ἐκλεκτοὺς καὶ φανατικοὺς ἀναγνώστας, ὑπέκυψεν πολὺ ἔνωρις εἰς τὸν νόμον τοῦ μοιραίου. Ἀπέθανεν εἰς μίαν γωνίαν νοσοκομείου ἐν Κηφισῇ, μόνη καὶ ἐγκαταλειμμένη, ἀκλαυστος καὶ ἀνυμνος ἡ κατ' ἐξοφὴν ὑμνήσασα τὴν οἰκογενιακὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην. Καὶ εἶνε θλιβερὸν ὅτι ὁ θάνατός τῆς συμπίπτει ἀκριβῶς μετ' τὴν τελειοτέραν ἀνθόσιν τοῦ ταλάντου τῆς, μετ'

τὸ ἀκτινοδόλμημα τῆς πνευματικῆς τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν μίαν ἡμέραν σύμπαθῶς θὰ ράνη μετ' ἀφρόθυμα ὁ ἱστορικὸς τῆς συγχρόνου λογοτεχνίας.

Διὰ τὴν Ἀλεξάνδραν Παπαδοπούλου προσήκει ἐκτενὲς νὰ γίνῃ λόγος. Τὸ φιλολογικὸν τῆς ἔργον ἀνῆκον μόλις εἰς μίαν περίπου δεκάτην εἶνε καὶ ἀρκετὸν καὶ ἐκλεκτόν. Ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἡ μόνη Ἑλληνὶς λογία, ἥτις ἀφοσιωθείσα εἰς τὸ διήγημα καὶ πρὸ παντὸς τὸ κοινωνικὸν καὶ ἠθογραφικὸν ἀπέδειξεν ἠνωμένα πολὺτιμα χαρίσματα γυναικείας ἀπροσπονήτου ἀπλότητος καὶ ἀνδρικῆς ἄμα ἀντιλήψεως καὶ κρίσεως.

Εἰς μακρὰν μελέτην, ἥτις προσεσχῶς θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Πινακοθήκην» περὶ τοῦ διηγήματος ἐν Ἑλλάδι διεξοδικὸς θὰ γίνῃ λόγος περὶ τοῦ φιλολογικοῦ ἔργου τῆς ἀτυχοῦς Ἀλεξάνδρας. Ἦδὲν, ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἀπλῶς διερμηνεύομεν τὸ αἰσθημα τῆς θλίψεως, ἣν δοκιμάζομεν ἐν τῇ αἰφνιδίᾳ ἀγγελίᾳ τοῦ τραγικοῦ θανάτου τῆς, ὅστις δὲν στερεῖ μόνον τὰ Ἑλλ. γράμματα μιᾶς σεμνῆς καὶ πεφωτισμένης ἐργατικῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀλίγους φίλους